

Lief vriendje,

Wat leuk dat je er bent!

Woezel en Pip, Buurpoes, Charlie, Molletje, de Wijze Varen en Tante Perenboom tellen af tot kerst. Doe je met ze mee? Wel zo gezellig.

**Op de voorkant van dit boek zitten allemaal luikjes,
eentje voor elke dag.**

**Op 1 december open je luikje 1, op 2 december luikje 2
en op 3 december... Juist!**

**Achter de luikjes vind je elke dag een nieuwe verrassing.
Zo heb je tot kerst elke dag iets nieuws te knutselen,
te koken, te lezen of te doen.**

En als alle luikjes open zijn, is het zomaar ineens
de fijnste tijd van het jaar:
Kerstmis!

Want de kerstdagen zijn toch wel onze lievelings.
Help je mee aftellen?

Heel veel liefs uit de Tovertuin en alvast
een gelukkig nieuwjaar!

Meer Gezelligheid en Grote Eetlust

Buurpoes heeft de kerstboom versierd. Ze staat bij het hondenhek te stuiten van enthousiasme.

'Woezel,' zegt ze, 'Pip. Komen jullie kijken?' Nieuwsgierig rennen de hondjes achter haar aan.

'Tadaa,' wil Buurpoes zeggen. Maar wat eruit komt klinkt meer als: 'Taa-huh?' Ze staart naar de boom.

'Wauw,' zegt Woezel, 'onzichtbare kerstballen.'

Buurpoes probeert de brok in haar keel weg te slikken.

'Niet onzichtbaar,' zegt ze. 'Weg.'

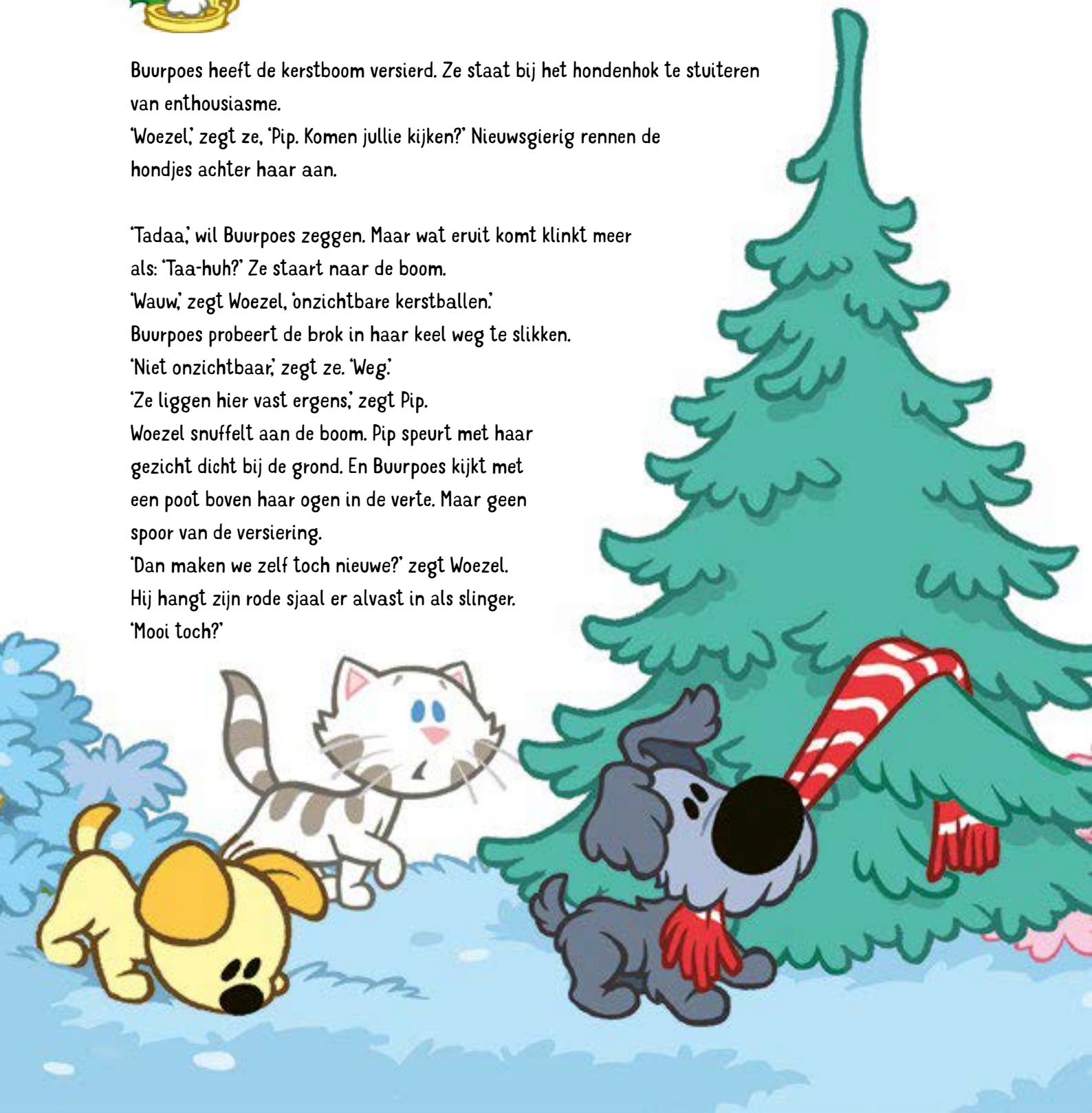
'Ze liggen hier vast ergens,' zegt Pip.

Woezel snuffelt aan de boom. Pip speurt met haar gezicht dicht bij de grond. En Buurpoes kijkt met een poot boven haar ogen in de verte. Maar geen spoor van de versiering.

'Dan maken we zelf toch nieuwe?' zegt Woezel.

Hij hangt zijn rode sjaal er alvast in als slinger.

'Mooi toch?'

De andere vriendjes willen ook wel bijdragen aan deze superspeciale kerstboom. Na een rondje Tovertuin komen de drie vriendjes overladen met sjaals terug. Woezel wil er een in hangen naast zijn eigen sjaal, maar... de kerstboom is leeg.

'Nou,' zegt Pip en ze smijt haar berg sjaals op de grond. 'Zo blijven we bezig.'

Woezel kauwt op zijn onderlip en staart in de verte. Dan begint hij opgetogen te wijzen.

'Pip, Buurpoes, kijk!' Tussen de bomen van het bos is het donker, maar ze kunnen nog net zien hoe een streepje rood het duister in glipt.

Het bos is mistig en stil. De vriendjes kijken naar links en rechts en over hun schouder.

'Het lijkt net alsof de sjaal uit zichzelf vliegt,' zegt Buurpoes.

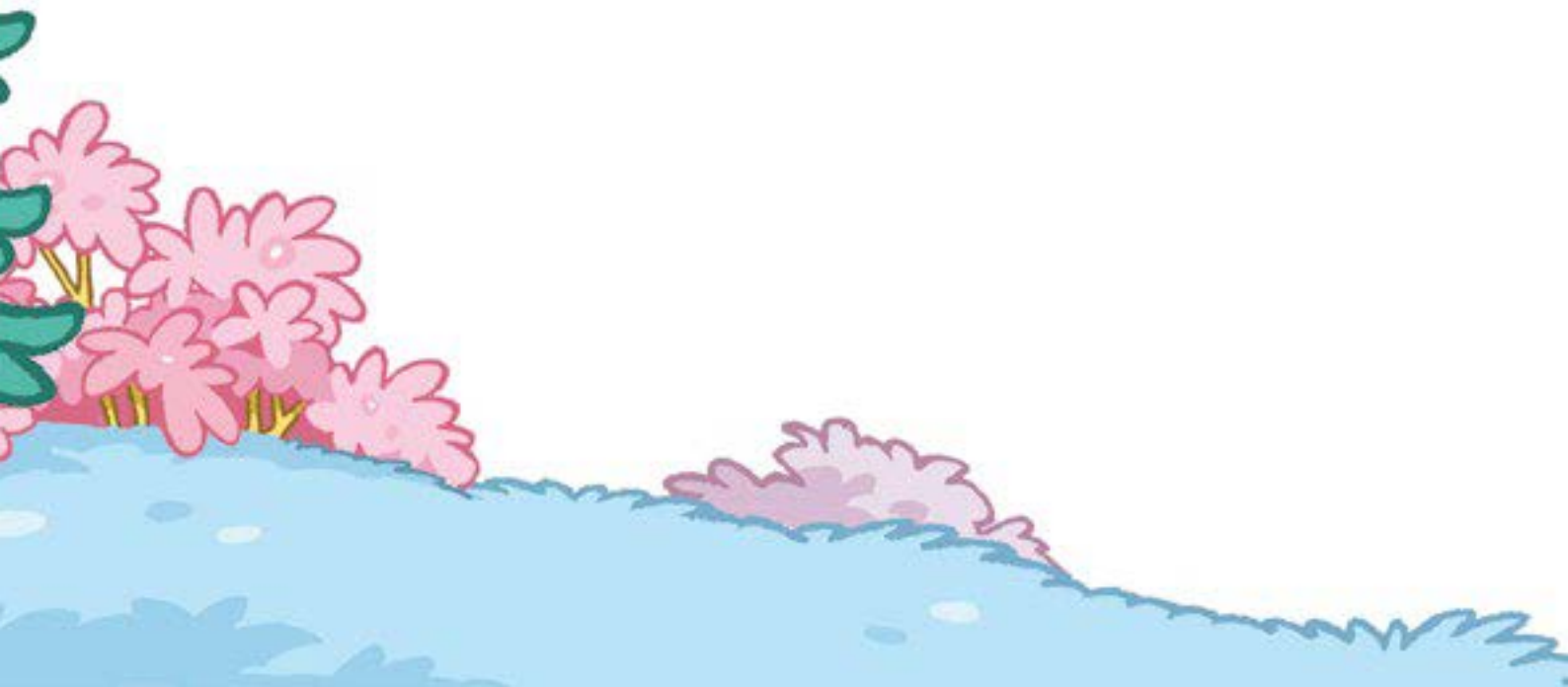
'Misschien is het een s-s-spook,' bibbert Woezel. En ze volgen het spook dat hen steeds dieper het bos in lokt. Dan is de sjaal van het ene op het andere moment verdwenen.

'Daar. Bij die holle boom,' fluistert Pip. Heel voorzichtig, krakende takjes ontwijkend, gaan ze ernaartoe.

'Daar woont het spook,' zegt Woezel. 'Jij eerst, Pip.'

'Nee, jij,' zegt Pip.

Buurpoes zucht. 'Bangeriken.' Ze strekt zich uit en gluurt door een spleet naar binnen.

'Aaaaah,' gillen Buurpoes en het spook. Want het is helemaal geen spook dat tussen de glazen en wollen kerstversieringen zit. Het is een merel. Buurpoes loopt rood aan. Ze schaamt zich dat ze zo schrok.

'Ja, daar schrik je wel van, hè?' zegt ze. 'Stomme kerstballendief.'

'Het spijt me zo,' piept de merel. 'Ik vond het gewoon zo gezellig staan en ik dacht: als ik het meeneem, wordt mijn huisje ook gezellig.'

'O,' zegt Buurpoes. Ze kijkt naar de trillende vogel en schaamt zich nog meer. 'Hou het dan maar.'

'Ach,' zegt de merel. 'Het helpt toch niet, geloof ik. Het is nog net zo ongezellig.' Hij verbergt zijn hoofd onder zijn vleugel.

Woezel en Pip verdringen zich nu ook bij de opening.

'Dan kom je toch met ons mee?' zegt Pip. 'Kerst bij Tante Perenboom is altijd gezellig.'

De merel haalt zijn hoofd langzaam onder zijn vleugel vandaan. 'Mag dat?' Zijn oogjes fonkelen als de allermooiste kerstballen.

'Wat hebben jullie nou meegenomen?' vraagt Tante Perenboom. Ze kijkt naar de vriendjes. De merel hipt verlegen van de ene poot op de andere.

'Meer gezelligheid,' zegt Woezel.

Tante Perenboom lacht. 'Nou, als Meer Gezelligheid ook zijn vriend Grote Eetlust heeft meegenomen, kunnen we beginnen.'

Naast de kale kerstboom staan de heerlijkste hapjes. Pip knabbelt op een snee brood met stukjes gedroogd fruit erin en de merel zit op haar hoofd en pikt af en toe een besje uit het brood. Ze zingt met volle snavel mee met de kerstliedjes die de vriendjes zingen.

'Zo,' smakt ze. Ze kijkt naar de kerstboom die daar helemaal leeg over de feestende vriendjes uitkijkt.

'Echt gezellig.'